

מסורת הש"ס

(א) וקדושן לה. ע"ש. (ב) ומיפתח דפרה פ"ב ה"א. (ג) ופתיח ט"ז ע"ש. (ד) ופתיח ט"ז ע"ש. (ה) ופתיח ט"ז ע"ש. (ו) ופתיח ט"ז ע"ש. (ז) ופתיח ט"ז ע"ש. (ח) ופתיח ט"ז ע"ש. (ט) ופתיח ט"ז ע"ש. (י) ופתיח ט"ז ע"ש. (יא) ופתיח ט"ז ע"ש. (יב) ופתיח ט"ז ע"ש. (יג) ופתיח ט"ז ע"ש. (יד) ופתיח ט"ז ע"ש. (טו) ופתיח ט"ז ע"ש. (טז) ופתיח ט"ז ע"ש. (יז) ופתיח ט"ז ע"ש. (יח) ופתיח ט"ז ע"ש. (יט) ופתיח ט"ז ע"ש. (כ) ופתיח ט"ז ע"ש.

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

כד.

עין משפט
נר מצוה

כששים רבוא שבר. ששים רבוא דינר היו רוצין ליתן לו ריוח: **לא יערו.** להקילו משנמו: **אבני שהם הפסיק הענין.** מדלא כתיב ואבני שהם כדכתיב ככולוהו וכסף ומשח ומכלת וארנמן ועורוטי הפסיק הענין ולא קאי איהו: **דאבני מלואים כפיב דהדר ערביהו.** למילתא קמייתא

ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה. לפי"ה משמע דזה הפסוק נזקקו לי תרומה ומתחלה היה דומה אבני שהם הפסיק הענין והדר מקשה והא ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה שנס אבני שהם נקרא נהס ויקחו ומימה דלכו בחר דכתיב אבני שהם להפסיק הענין לא יכתוב שום וי"ו

ב"א מ"י פ"ג מהל' אסורי מצות הלכה י"ג ו' (וי"א מהל' מקי ממון הלכה י"א) סוף לתיב ע"ש: ב"ב מ"י פ"ג מהל' אסורי מצות הלכה י"ג פ"ג ס"ט:

רבינו חננאל

דחה בענין האפור כתיב ברו יקחו לי תרומה והיאך בקשו לקנותם מיעבד כוכבים. ומריקין כיון דלא כתיב ואבני שהם. דאמרו וא"ו כוסף על ענין ארשין אלא אבני שהם הפסיק הענין שכתוב ברו יקחו. ומקשינן אהוא בייקבל משה כתיב קחו מאתכם תרומה וכתיב והם ואבני שהם ואבני מלואים. ועוד הנה ק"ו סמני פרה אדומה. ומקשינן ל"ו היק א"ר אליעזר שקנה פרה אדומה מעבד כוכבים. ומריקין (ו) דמא בן נתינה זו פרה לא נולדה לו פרה שלו אלא מתני ישראל זבנה וישראל היו שמרין את אמה משעה שנזרה. ור' אליעזר לטעמיה דחייש לרביעה דפרה ולרביעה דאימה. דסבר ולר נרביעה אסורה. ואי אסרה נחוש לאמה דאמה. כולי האי לא חיישין. ומגזי ידעי דמשמרי לה. אמר רב כהנא כוס אדום מעבירין לפניה בשעה שעולה עליה זכר. אי הכי אמאי דמיא יקרון הויאל ושתי שערות שחרות פסולות בה. ומאי שגז בריריה אגז נמי נעבד. אמר רבינא במחזקות. וכן היה ר' אליעזר אסור בכל הקרבנות כולן. אמר לו והא כתיב כל צאן קרד יקבעו לך וגו'. אמר לון כולן גרים הם לעתיד לבוא. אמר רב יוסף מהאי קרא לקרא כולן בשם ה' ולעבדו שם אחר

(א) ע"י כוסף כ"ו דיה ואבני שהם נזקקו ליה כפיב ר"ה דלכוד לקנות פרה אדומה כ"ו.

בששים רבוא שבר רב כהנא מתני בשמונים רבוא והיו מפתחות מונחות תחת מראשותיו של אביו ולא צערו יאבני שהם הפסיק הענין והא ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה ועוד קתני סיפא ל"השנה אחרת נולדה לו פרה אדומה בעדרו נכנסו חכמי ישראל אצלו אמר להם יודע אני בכם שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנין לי עכשיו איני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל אבא התם על ידי תנאי ישראל וכן ורבי אליעזר לא חייש לרביעה והתניא יאמרו לו לר' אליעזר מעשה ולקחיה מן העובד כוכבים ודמא שמו ואמרי לה רמיז שמו אמר להן רבי אליעזר ימשע ראה ישראל היו משמרין אותה משעה שנולדה רבי אליעזר תרתי אית ליה (א) קיחה וחייש נמי לרביעה אמר מר ישראל היו משמרין אותה משעה שנולדה וניחוש דלמא רבעי לאמא כי היה מעברה ידאמר רבא וולד הנוגחת אסורה היא וולדה נגחו וולד הנרבעת אסורה היא וולדה נרבעו אימא ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה וניחוש דלמא רבעוה לאמא מעיקרא יד'תנן יכל הפסולין לגבי מזבח ולדותיהן מותרין ותני עלה ר' אליעזר אוסר הניחא לרבא דאמר רבא אמר רב נחמן "מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין אבל כשהן חולין דברי הכל מותרין אלא לרב הונא בר חיננא אמר רב נחמן מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין דברי הכל אסורין מאי איכא למימר אימא ישראל היו משמרין אותה לאמא משעה שנוצרה וניחוש דילמא רבעוה לאמא דאמא כולי האי לא חיישין אמר מר ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה מועבירין לפניך בשעה שעולה עליה זכר א"ה אמאי דמיא יקרון הויאל ושתי שערות פוסלות בה ומאי שנא דידהו אמר רב כהנא במחזקות יתיב ר' אמי ורבי יצחק נפחא אקלעא דר' יצחק נפחא פתח חד מינייהו ואמר וכן היה ר"א פוסל בכל הקרבנות כולן פתח אידך מינייהו ואמר "מאי אותיבו ליה חברוהי לר"א יכל צאן קרד יקבעו לך וגו' אמר להן ר"א כולם גרים גרוהם הם לעתיד לבא אמר רב יוסף מאי קרא י"ב או אהפוך אל עמים שפה ברורה וגו' אמר ליה אבוי ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדרור בהו אמר ליה רב יוסף לעבדו שכם אחד כתיב רב פפא מתני הכי ורב זביד מתני הכי ותרווייהו אמרו וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות ותרווייהו אמרי ומאי אותיבו ליה חברוהי לרבי אליעזר כל צאן קרד יקבעו לך וגו' אמר רבי אליעזר כולם גרים גרוהם הם לעתיד לבא אמר רב יוסף מאי קראה כי או אהפוך אל עמים שפה ברורה בשם ה' מתקף לה רב יוסף ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדרתי בהו א"ל אבוי לעבדו שכם אחד כתיב מתיבי ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות קודם מתן תורה שאני ת"ש ויקח יתרו הלא משה עולה וזבחים לאלהים יתרו נמי קודם מתן תורה הוה ה' הניחא למ"ד יתרו קודם מתן תורה הוה הלא למ"ד יתרו

תורה אור השלם

- 1. אבני שהם האבני מלואים לאפוד ולחושן. שמות כה ו
- 2. ואבני שהם אבני מלואים לאפוד ולחושן. שמות לה ט
- 3. קל צאן קרד יקבעו לך אילי נביות ישראל ויעלו על רצון מובד ובית המאזני אפא. ישעיהו ט ז
- 4. כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם כשם י' לעבדו שכם אחד: צפניה ג ט
- 5. ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות ועשיתי לך אלתה: שמות י כה
- 6. ויקח יתרו יתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני ה' האלהים: שמות יח יב

הגהות הב"ח

(א) נמי דמיא אית ליה אית ליה ר"ה ור"ה דהדר ערביה דאבני:

לעיו רש"י

פירק"א אסורה.

מוסף רש"י

בששים רבוא שבר. היה תמכתה בה ששים רבוא דינר וכן מראשותיו של אביו. והוא כן נפחא חד פתח אידך ומתני מאי קראה נרבי יוסף והתפתח דלמא מעבודת כוכבים הוא דהדרו מתני לה נאכ"י: **שם אחד.** משמע אין מחלוקת בעובדי ישראל והאומות תהא עבודתן שיה ככל מלמותיו: **גם אהם סקן.** מיקאי לר"א: **הניחא למ"ד.** פלוגתא דבני רבי חייא ורבי יוסףען כן לוי נפי' בתרא דשמיטת קדשים (זבחים קמ"ג): דמי

ור"א יא חייש לרביעה והא תניא אסור ל' וכו'. הוה מני לאקשוי מההיא דבין ר"א ר"ה פוסל בכל הקרבנות אלא חייש לרביעה אלא נימא ליה לאתויי מההיא מעשה דקיימי עליה: **וניחוש דלמא רבעוה אמה.** הא דלא פריך דלמא עליה עול על אמה והיא ואמה נשאו עול דא"כ לא אשכחן פרה שלא עליה עול על אמה דתנן (פרה פ"ב מ"ד) ע"ה ר"א אוסר וכו'. לאו דוקא אכל הפסולין קאי דהא תמנן פסול לגבי המזבח ואמרין במרובה (ב"ק טו. ושם) דבין ל"ב"ש ודין לבי"ה ולדות של תמנן מותרים ואין לומר דר"א פליג עלייהו: **ישראל** היו משמרין אמה משעה שנוצרה. מינה נמי אמאי אינם לריכס לשמור דלגינא דר"א קיימינן דאית ליה ז' זה וזה גורם אסור ו"ל כיון דטעמא דלמך נמי אינו אלא משום דבויא מילתא כדאמרין בסוף תמורה (דף ל:) ומיהא טעמא אמרי דנרבעו כשהן חולין מותרין דכיון דאשמו לא בויא מילתא הכי נמי נרבעה אכל לא מינכרל ולא בויא מילתא: יתרו

כולם גרים גרוהם הם לעתיד לבא אמר רב יוסף מאי קראה כי או אהפוך אל עמים שפה ברורה בשם ה' מתקף לה רב יוסף ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדרתי בהו א"ל אבוי לעבדו שכם אחד כתיב מתיבי ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות קודם מתן תורה שאני ת"ש ויקח יתרו הלא משה עולה וזבחים לאלהים יתרו נמי קודם מתן תורה הוה ה' הניחא למ"ד יתרו קודם מתן תורה הוה הלא למ"ד יתרו